

SAŽETAK

Uredništvo

Don Gabriel Cruz, Novi Duhovnik
ADMA-e Primaria.

Str.1

Formativ put

Misterija imena: *Znati što živimo.*

Str.3

Nazaret. Božja obitelj

5. Josip i Marija, muškarac i žena.

Str.6

Skromno i najuzvišenije stvorenje

Na hodočašću s Marijom, učiteljicom integralne ekologije

6. Marija, grm koji gori, ali ne sagorijeva.

Str.7

Obiteljski dohađaji

- Salezijanski obiteljski dani
duhovnosti – *provincija Bangalore*
(Indija).

Str.9

- Poljska: *hodati zajedno kao*
salezijanska obitelj regije srednje i
sjeverne Europe.

Str.9

- Međunarodni kongres Marije
Pomoćnice 2024. u Fatimi (Portugal).

Str.10

Mjesečna molitvena nakana

Ovo je mračan sat.

Str.11

UREDNIŠTVO

DON GABRIEL CRUZ, NOVI DUHOVNIK ADMA-E PRIMARIA

Dragi prijatelji ADMA-e,

Primate moje bratske pozdrave u ovo vrijeme kada Crkva slavi otajstvo Gospodinova utjelovljenja, promatrajući s čuđenjem kako ga dočekuju Marija i Josip, pastiri i mudraci, koji predstavljaju sve muškarce i žene dobre volje.

Ovim priopćenjem donosim vam vijesti našeg dragog vrhovnog poglavara don Alejandra Guevare koji se morao vratiti u svoju provinciju, završavajući svoju službu kao duhovnik naše ADMA-e. Don Gabriel Cruz imenovan je duhovnikom koji će pratiti ADMA Primariu, sa zadaćom da vrši ovu službu u vrijeme koje prethodi slavlju Generalnog kapitula naše kongregacije, zajedno sa svjetskim koordinatorom, g. Renatom Valerom, i njegovim vijećem.

Zahvaljujemo don Alejandru za njegovu službu tijekom ovih godina u kojima nas je pratio s velikim entuzijazmom i predanošću. Molim vas za dobrodošlicu don Gabriela koji, uz osobno svjedočanstvo, sa sobom nosi i bogato neposredno misionarsko iskustvo. Kroz suradnju s don Pierluigi Cameroni prenosio je snagu milosti na djelu u srcima članova salezijanske obitelji koji koračaju prema crkvenom priznanju svoje svetosti.

Znam da tu službu preuzima s velikom strašću, voljan

uključiti se, prema svojim mogućnostima, u hod Udruženja koje, između ostalih inicijativa, priprema sljedeći Svjetski kongres u Fatimi. Ja i članovi Tajništva također ćemo hodati s njim, s Vama i s Provincijskim izaslanicima u svemu što je potrebno kako bi se dao kontinuitet programu ADMA-e, upravo u vrijeme kada se Udruženje progresivno širi. E-mail adresa fra Gabriela je animatore.spirituale@admadonbosco.org kao i gacruz@sdb.org

Vodio nas Gospodin koji nam je u Mariji dao Majku i Učiteljicu. Njoj se povjeravamo, u Nju se pouzdajemo i s Njom ćemo uživati plodove koje sije u naša srca

kao vrsna odgojiteljica.

Nakon proslave Svetog Božića, živeći kao obitelj, možemo izraziti svoj osjećaj salezijanske obitelji u mjesecu posvećenom don Boscu dijeleći sa svima ljubav prema Mariji koja nas tako identificira.

Uz svu moju ljubav,

Don Joan Lluís Playà
Izaslanik Poglavara za Salezijansku obitelj.

Torino - Rim, 1. siječnja 2024., svetkovina Marijina majčinstva.

Kratko predstavljanje novog duhovnog animatora Adme

Don Gabriel je rođen u Meksiku 17. lipnja 1977. Od 1. siječnja 2024. **preuzima dužnost novog svjetskog duhovnika Udruženja Marije Pomoćnice (ADMA).**

Od 1997. godine sam don Boscov salezijanac. Za svećenika sam zaređen 30. lipnja 2006.

Među brojnim akademskim kvalifikacijama, stekao sam diplome iz filozofije, sveučilišnog obrazovanja, teologije, misiologije i teologije religija s fokusom na islam na Papinskom sveučilištu Gregoriana i Institutu za arapske i islamske studije.

Među stečenim specijalizacijama, nedavno sam završio 'Advanced Training in the Causes of Saints' na Papinskom lateranskom sveučilištu, promoviran u suradnji s Dikasterijem za kauze svetaca.

Unutar Družbe sv. Franje Saleškog sudjelovao sam u formaciji i podučavanju, kao odgojitelj, profesor i Poglavar formacijskih kuća i sjemeništa.

Najprije u svojoj domovini, a zatim u Pakistanu, služio sam kao vicepostulator u kauzi za beatifikaciju i kanonizaciju slugu Božjega Akasha

Bashira, te kao provincijalni delegat i savjetnik južne provincije Filipina, do 1. rujna 2022. od kada – nakon što sam raspoređen u Italiju – surađujem s generalnim postulatorom salezijanaca.

Od 1. siječnja 2024. Vrhovni poglavar imenovao me duhovnikom Udruženja Marije Pomoćnice – ADMA.

FORMATIVNI PUT

Misterija imena: ZNATI ŠTO ŽIVIMO

1. Ime u snu u dobi od devet godina

Čuti riječ koja dolazi izvana. Na početku sna je teofanija: pojavljuje se časni čovjek, muškarac, plemenito odjeven u bijeli plašt, blistava lica koje se nije moglo gledati. Glas koji zove Ivana (zvao me po imenu) dolazi izvana i sa zapovijedi (naredio mi je), da shvatim život kao san koji treba ostvariti (samoostvarenje kako ga shvaća današnja kultura). Nitko sebi ne daje ime nego ga prima. Ja se ne javljam. U nazivu je zapisano zvanje i u njemu je sadržana metoda (ne udarcima nego blagošću i dobrotom), misija/kraj (zadobiti te svoje prijatelje), sadržaj (pouka o grijehu i kreposti).

Znajte identitet onih koji vam se obraćaju. Tko si ti? Pitanje o identitetu misterioznog lika zabrinjava sve nas. "Što vi kažete tko sam ja?" Isus pita svoje učenike. Marija se pita što je značio takav pozdrav. Nemoguće je pobjeći od takvog pitanja, a da se dobije odgovor na smisao vlastitog života. Ne pripada se ADMA-i, a da se ne pita Isusa i da se od Njega ne dobije odgovor "Sine Marijin". U don Boscovom iskustvu spoznaja o Isusu dolazi preko Marije. U tisućljetnom iskustvu Crkve, Marijina utroba koja je rodila Isusa nastavlja ga oblikovati u umovima i srcima onih koji vjeruju u Njega.

Nemoj žuriti. Nije neuobičajeno da želite sve i sada, da imate želju i vidite da je već ispunjena. No, to nije put odgoja, Božja pedagogija. Dovoljno je pročitati poslanicu Hebrejima da shvatimo da Božje djelovanje prolazi kroz popravljavanje, odgoj, strpljivost. Dugo traje. Gospa kaže Ivanu: "u svoje vrijeme sve ćeš razumjeti". Don Bosco je shvatio san u Rimu u bazilici Srca Isusova 16. svibnja 1887.: "Tog jutra don Bosco je htio sići u crkvu slaviti Euharistiju na oltaru Marije Pomoćnice. Ne manje od petnaest puta, za vrijeme Svete Euharistije, zastao je, obuzet jakim ganućima i lijući suze. Don Viglietti, koji mu je pomagao, morao ga je s vremena na vrijeme usmjeravati kako bi mogao nastaviti. [...] Tko ne bi želio znati što je uzrok takvim emocijama?" Kada ga je vidio kako se vraća u svoj uobičajeni mir, don Viglietti ga je upitao, a don Bosco odgovorio: "Imao sam pred očima scenu kad sam sanjao Družbu kad sam imao deset godina. Mogao sam vidjeti i čuti svoju majku i braću kako ispituju san...- Gospa mi je tada rekla: 'U svoje vrijeme shvatit ćeš sve' - Od tada su prošle šezdeset

i dvije godine teškog rada, odricanja i borbe, a toga dana iznenadni bljesak munje otkrio mu je, prilikom podizanja u Crkvi Presvetog Srca u Rimu, krunu misije koja ga je misteriozno zasjenila na početku njegova života.

Od Becchija iz Castelnuova do Stolice namjesnika Isusa Krista, koliko je dug i naporan bio put! Osjećao je u tom trenutku da se njegov osobni rad bliži kraju, sa suzama u očima blagoslivljao je Božju providnost i s pouzdanjem gledao na vječni mir u Božjem krilu' (MB, XVIII, 340-341). Često se Božji putovi čine tako vijugavima, tako različitim od onoga kako bismo ih mi zacrtali, ali strpljenje koje proizlazi iz vjere jedini je način da se božanski plan ostvari.

Pomirenje s obiteljskom poviješću.

Don Bosco sljedećeg jutra dijeli san sa svojom obitelji. Zabavno je slušati reakcije njegove braće i sestara 'koji su se smijali', majke i bake: 'čuvar koza, ovaca ili drugih životinja', 'tko zna, možda postane svećenik', 'vođa razbojnika', 'ne smiješ brinuti o snovima'. On je u to vrijeme bio mišljenja svoje bake, a u izvornom rukopisu to je naglašeno, upravo kako bi se pojačala ideja da se to činilo nemogućim za postići, da je bolje koncentrirati se na sadašnjost, živjeti svakodnevicu, biti konkretan u seljačkom životu da bi se usredotočeno nastavio. Pozivam vas da između redaka čitate odnose unutar obitelji Bosco: došlo je do gubitka oca, što je vrlo ozbiljno, a ipak nije nedostajalo dijaloga, svatko se mogao slobodno izražavati, a njegov se identitet poštovao i cijenio, poteškoće u odnosima i razlike u mišljenjima bile su riješene u istini i razriješene čak i kroz bolne izbore otuđenja (kuća don Bosca, Cascina Moglia). Uravnotežena i mudra prisutnost majke jamčila je spokoj, ali i izazovno jačanje odnosa. Koliko je važno ponovno pročitati vlastitu obiteljsku povijest, pomiriti se s ranama u odnosima koje smo možda pretrpjeli od svojih roditelja, braće i sestara, drugih rođaka! O tome ovisi naša osobna ravnoteža i naš odgovor na ono što Gospodin od nas traži. Najgori bi stav bio bježati od te stvarnosti ili se pretvarati da nema poteškoća: takav bi položaj spriječio zdrav razvoj našeg poziva i poslanja.

2. Nasljeđe imena

Sin dobiva ime. U imenu je sva njegova posebnost i

jedinstvenost. Maria Zambrano piše: “Ništa nije više odlučujuće u životu nego što je to podrijetlo. Zato otac predstavlja mnogo više od roditelja. On nam daje ime. Dokle god traje naš život, obilježeni smo imenom i zahvaljujući tome mi smo netko dobro definiran. Naša individualnost, tako konkretna, povezana je s imenom koje smo dobili od oca, za nas pečat, znak raspoznavanja. Imati ime znači imati jasno podrijetlo, pripadati lozi, imati sudbinu, osjećati se pozvanim nepogrešivim glasovima, osjećati se vezanima i dužnima. Imajući ime, osjećamo da u svakom svom djelovanju uključujemo cijelo naslijeđe koje nas veže. Osjećamo se odgovornima za stvari koje nas, da su naše, ne bi pritiskale, nego nas pritiskaju mnogo više od onih koje nas izravno pogađaju. To je teret, zov onih koji su se nazvali kao mi, živi kontinuitet koji tvori stvarnu povijest; mi smo nasljednici, mi smo uvijek nastavljači.

Od nas ništa nije počelo. Ime nam daje konkretno, bez apstraktnih razmišljanja, povijesnu odgovornost koja pripada svima, a ne samo onima koji zauzimaju visoku, vodeću poziciju. Svi smo mi, na ovaj ili onaj način, odgovorni za povijest, čuvari kontinuiteta. Povijesna odgovornost pred nečim što je teže imenovati: sviješću o našoj ograničenosti, o generiranosti; poniznost pred porijeklom (M. Zambrano, Prema spoznaji duše, 118).

3. Priča o Natanaelu (Iv 1: 45-51)

Pozadina. Natanael, također zvan Bartolomej, jedan je od dvanaestorice Isusovih apostola. Na početku Ivanova evanđelja priča se o njegovu pozivu, načinu na koji ga je Gospodin pozvao. On je vrlo ugodan lik i ima veze sa samom temom o imenima i postupnim razumijevanjem značenja imena u čovjekovom životu. Jednog dana Filip kaže svom prijatelju Natanaelu da je susreo Isusa iz Nazareta i da je On Mesija o kojem je Mojsije govorio u Zakonu i Prorocima. Natanaelova reakcija izražava njegov skepticizam: Mesija ne može imati svoj dom u beznačajnom selu kao što je Nazaret. Suočeni smo s uobičajenim skandalom koji svi oni koji još nisu došli vjeri podižu pred Bogom koji postaje čovjekom poput nas. Suočeni smo s evanđeoskom logikom poniznog znaka iz kojeg dolazi najveće dobro, a koji je skriven čovjeku koji se smatra sigurnim u ovom svijetu. Filip ne pokušava razjasniti ili razriješiti sumnju svog suputnika, već ga nastoji pozvati na osobno iskustvo s Učiteljem, isto ono koje je prije proživio i koje mu je promijenilo život. Samo je vjera kadra nadvladati motive skandala i ljudske

samodostatnosti. A Isus ga zapravo budi u svakom čovjeku koji sluša njegovu riječ, kao što je to učinio Natanael, koji je pristao prihvatiti otajstvo koje mu je Filip predložio jednostavnim pozivom: Dođi i vidi (r. 46).

Susret. Natanaelovu spremnost za susret s Isusom, znak njegova iskrenog traženja i želje da dođe do istine, prepoznaje onaj koji čita ljudsko srce. A Isus, gledajući ga na putu, spremnog i otvorenog, očekuje i pozdravlja kao autentičnog predstavnika Izraela, čovjeka u kojemu nema dvoličnosti života i koji pred Bogom priznaje vlastito siromaštvo. Isusa, ovog svog budućeg učenika, smatra jednim od ‘ostatka’, pravog Božjeg naroda, upravo zato što Isusa poznaje gledajući ga. Učenik, začuđen Isusovim riječima o njemu, pita Učitelja kako ga može upoznati. Izraz: “Kako me poznaješ?” otkriva božansko podrijetlo Isusa, nadnaravno znanje koje ima o tajnama ljudi. Isus dobro poznaje Natanaela jer poznaje svakog čovjeka i zna što je u dubini svakoga od njih. Upravo Isus daje Natanaelu još jedan dokaz da mu otkrije kako ga poznaje: vidio ga je dok je bio pod smokvom. Činjenica je jasna aluzija na Natanaelovo poznavanje židovskih predaja o Mesiji i ljubav koju je imao prema Svetom pismu, jer su rabini čitali i komentirali Toru ispod drveta. I tamo je učenika pratio i podržavao Božji pogled pun ljubavi. Natanael se predaje pred dokazima i u Isusu prepoznaje Mesiju te priznaje: “Ti si Sin Božji, ti si kralj Izraelov” (Iv 49).

Obećanje. Svojim svjedočanstvom ljudske vjere u Mesiju, Natanael je otvoren za daljnje otkrivenje Isusa. I evanđelist, stavljajući obećanje na Isusova usta: “I više ćeš od toga vidjeti” (Iv 50), naglašava da će početna vjera učenika biti osnažena daljnjim znakovima Isusova službeničkog djelovanja, koji očituju slavu Sina Čovječjega. Otkrivenje, koje Krist

obećava učeniku, već nalazi jasnu i svečanu potvrdu u stihu 51: "Zaista, zaista, kažem vam, vidjet ćete nebo otvoreno i anđele Božje gdje se penju i silaze k Sinu Čovječjem.". Odvojeno od jedinstvenog konteksta odlomka, "vidjet ćete" sadrži veliko proročanstvo o očitovanju Isusove slave, koja se proteže kroz cijeli njegov život do njegova povratka Ocu. Ovaj stih je vrhunac kojemu stremi cijela perikopa u crescendo pokretu prema osobi Isusa Krista. Na početku mala grupa ljudi traži Isusa i, da bi shvatili o kome se radi, imamo usporedbu s Krstiteljem (1,19-34). Nakon toga, učenici razmišljaju o Isusu i spominju ga pod različitim naslovima: Janje Božje (Iv 36), Rabi (Iv 38), Mesija (Iv 41), onaj koga je Mojsije napisao u zakonu i proroci (Iv 45), Sin Božji i kralj Izraela (Iv 49). Konačno, na čovjekova nastojanja da shvati tko je Isus, sam Isus daje odgovor koji služi ispravljanju i upotpunjavanju različitih shvaćanja. Učenici nisu pogriješili u predstavljanju Učitelja, nego su ga uvijek stavljali u kontekst izraelskih mesijanskih nada. Isus ide dalje od ove nade, koristi se apokaliptičnim jezikom i govori o neprekidnoj objavi Oca, o kretanju anđela koji se penju i silaze, podsjećajući na scenu u Jakovljevom djelu: „I usne san: ljestve stoje na zemlji, a vrhom do neba dopiru, i anđeli Božji po njima se penju i silaze.“ (Post 28,12).

Uzlazak i silazak podsjetnik je na Isusovu ljudsku i božansku stvarnost. Iako je među ljudima, on je u zajedništvu s Ocem i ispunjava svoju funkciju objavitelja, jer je on 'mjesto' gdje se ogleda Očev svijet. Za evanđelista, svaki pravi Izraelac stoji pred

'kućom Božjom' i 'vratima nebeskim', predobličena povijesnom osobom Isusa, gdje se razmatra otajstvo 'Sina Čovječjeg'. Isus je Sin čovječji, on je utjelovljena Riječ i čovjek proslavljen uskrsnućem, koji autoritetom objavljuje Oca. Na kraju ovog prvog itinerarija vjere učenika, možemo vidjeti kako im je Ivan stavio na usta terminologiju koja se tiče produbljivanja otajstva Isusove osobe, koja se, zapravo, odvijala tijekom cijelog zemaljskog puta s Gospodinom sve do njegova uskrsnuća.

4. Za konkretiziranje putovanja

Ono što je Ivan Bosco doživio u snu i shvatio na kraju svog života i što je Isus otkrio Natanaelu i pročitao u svjetlu njegova uskrsnuća, pokazuje nam da se otajstvo imena i smisla života shvaća od kraja. Kao što se značenje filma ne može zaključiti iz uvodne scene, već samo iz završne, tako se i dinamika jednog života shvaća postupno te konstantno raste tijekom našeg života. S obrazovne točke gledišta, ljudska vrlina koja se najčešće spominje u Novom zavjetu i koja je posljedica vremena je strpljivost ili ustrajnost (upomonè), osobito prikladna za život više kao sijač nego kao žetelac, više kao poljoprivrednik nego kao trgovac. Izraz (upo=ispod i mone=ostati) doslovno ukazuje na Marijin stav 'ostanka pod križem', podložnosti Očevoj volji. Tako će nam Marija kao u snu objaviti ime svoga Sina u spletu svoje i naše povijesti.

Francesco Marcoccio, SDB

NAZARET. BOŽJA OBITELJ

5. JOSIP I MARIJA, MUŠKARAC I ŽENA

Sveta obitelj stiže u Nazaret nakon što je izbjegla Herodova razaranja i nakon vremena progonstva u stranoj zemlji. Ratovi i seobe se ne događaju samo danas. Svako doba ima svoje drame i proturječja, a svaka je obitelj, danas kao i jučer, zahvaćena njima. Čak su i Josip i Marija teško proživljavali svoje očinstvo i majčinstvo. Pođimo još jednom u Nazaret da *u evanđeoskom svjetlu razmatramo istinu o muškarcu i ženi* prema vječnoj Božjoj volji i događajima vremena.

Seksualna revolucija u modernom narativu

Ako je problem antičkog doba bilo dinastičko nasilje, problem modernog doba je ideološko nasilje. Od dominacije nad stvarima i ljudima, prelazimo na negaciju stvari i ljudi koji se smatraju samorazumljivima. Od marksističke maksime jednakosti i nacističkog mita o rasi, sada smo neprimjetno prešli na mit o čistoj vezi i čistoj individui, lišenoj prirodnih i nadnaravnih temelja, bez obiteljskih korijena i rodnog identiteta, nesvjesni svake tradicije i sklonosti na naše vlastite želje. Posljedice na obiteljske veze su trenutne i razorne, jer čovjek je, bez sumnje, društveno biće!

I doista, nije teško prepoznati da su dvije *najveće tragedije našeg vremena pobačaj i smrt oca - fizički pokolj djece i kulturni pokolj očeva*. Uz mrtvljenje majčinskog odredišta žena i očinskog odredišta muškaraca, sada se pokušava izravnati, obezvrijediti ili čak eliminirati prirodna razlika između spolova: biti muško ili žensko više ne bi bila objektivna činjenica, već subjektivna preferencija. Sve to je u otvorenoj suprotnosti sa zdravim razumom svih vremena i današnjim znanstvenim stečevinama: zapravo nema sumnje da je ono što dijete treba obitelj, otac i majka koji se jasno razlikuju u svom seksualnom položaju i jasno ujedinjeni u svojoj bračnoj ljubavi.

Oni koji prate obrazovna, psihološka i duhovna putovanja mladih to dobro vide: *zbrku obiteljskih uloga i vanjskih identiteta*, odnosno zbrku oko toga što su zapravo otac i majka, te zamaglivanje onoga što je specifičan dar i zadaća muškarca i žene. To ozbiljno ugrožava afektivno sazrijevanje dječaka i djevojčica, gdje ne nedostaje dezorijentiranosti odraslih: tako se

ljubav ne poštuje, dijalog se pretvara u sukob, osjećaji se spuštaju u ogorčenje, a intimnost ustupa mjesto otuđenju. Evo rezultata seksualne revolucije: ne istinsko oslobođenje, već nesposobnost muškaraca i žena da razumiju što žele i trebaju. Kao što je primijetila Elizabeth Badinter, čineći pomni pregled povijesti feminizma, promjene do koje je doveo prosvjed iz 1968. i seksualna revolucija 'uništile su u kratkom vremenu pet tisuća godina razlikovanja uloga i svemira'. U stvarnosti papa Franjo s ljubavlju kaže u jednoj od svojih prekrasnih kateheza o obitelji, 'kako bi riješili svoje probleme u vezi, muškarac i žena umjesto toga moraju više razgovarati jedno s drugim, više slušati jedno drugo, više se poznavati, više voljeti jedno drugo'.

Spolni odgoj u biblijskom izvještaju

Dovoljno je samo malo zastati u Nazaretu kako bismo ponovno otkrili gramatiku spolova potrebnu za izražavanje ljubavi. Biblijska pripovijest, koju povijest spasenja prikazuje kao slijed generacija, uvijek pazi na naglašavanje razlike između muškaraca i žena. Ne treba joj niti pridavati veliki značaj, jer je to nešto najprirodnije i najsvetije na svijetu: razlika je ta koja nas čini slikom i prilikom Božjom!

U međuvremenu, jedna od najiznenađujućih činjenica svetog pisma u usporedbi s pripovijestima drugih religija jest da se **Bog definitivno otkriva u prostoru obitelji**. U njoj Sin Božji postaje čovjekom kao dječak, a ne kao androgin, a Marija je predstavljena kao djevica supruga Josipa, čovjeka iz kuće Davidove. Zanimljivo je da je Marija pozdravljena kao 'milosti puna', dok se Josip naziva 'sinom Davidovim': jedno doživljava božansku trudnoću, drugo osigurava povijesno podrijetlo. Jezik je izrazito drugačiji: Josip je nagoviješten u proročanskim riječima koje

je Natan uputio kralju Davidu: „I kad se ispune tvoji dani i ti počineš kod svojih otaca, podići ću tvoga potomka nakon tebe, koji će se roditi od tvoga tijela, i utvrdit ću njegovo kraljevstvo“. (2Sam 7, 12-13). Umjesto toga, anđeo Gabrijel je taj koji govori Mariji u ime Božje: ‘Ne boj se, Marijo, jer si našla milost kod Boga. Evo, začet ćeš sina, roditi ga i nadjenuti mu ime Isus’ (Lk 1, 30-31). Kao što vidimo, Marija surađuje s Bogom u naraštaju kao i Josip. Marija, kao i svaka žena kao takva, je nježnost, dok Josip, kao i svaki muškarac kao takav, nudi stabilnost. U konačnici, Bog svojom vlastitom objavom pojačava tu činjenicu stvarnosti koja se doživljava u obitelji: *sama žena je muškarčeva kuća, a muškarac kuću gradi za nju.*

Ženina majčinska orijentacija u konačnici je izravan simbol Božjeg milosrđa (na hebrejskom ‘milosrđe’ doslovno znači ‘majčina utroba!’), dok očinska orijentacija muškarca bolje predstavlja Božju pravdu. Milosrđe i pravda su tada jedno u Bogu, jer Bog svoju pravdu ostvaruje upravo u optici i u smislu milosrđa. Suočeni s prožimanjem Božje pravde i milosrđa, analogijom razumijevamo zajedničku plodnost muškarca i žene: u njoj muškarac ne može biti plodan bez žene, ni žena bez muškarca, ni muškarac bez da joj se potpuno preda, niti žena dok ga potpuno ne prihvati.

Kao što je kardinal Ratzinger u svom pismu o suradnji muškarca i žene u Crkvi napisao, žena je pozvana sadržavati, a muškarac prenositi. Ili, kako

je govorio vrsni teolog poput L. Bouyera, ‘muškarac predstavlja, žena jest’: jedno predstavlja, jer samo Otac koji je na nebesima je Život i izvor života, dok je drugi sam po sebi domaćin ovoga života. U tom smislu, žena je uvijek vlasnica svojih odnosa, dok se muškarac često poziva da ministrira, da predstavlja drugoga: ženina fizička bol u misteriju naraštaja i muškarčeva relativna fizička ‘marginalnost’ u tom smislu nisu trivijalne stvari, već su predmet specifičnih osjećaja i odgojne brige, kojih u suvremenim formativnim procesima najčešće nema! Pa ipak, to su jednostavne stvari, koje je Bog napisao i objasnio u samom našem tijelu, i to ne samo u dokazu receptivnog oblika ženskog tijela i aktivnog oblika muškog tijela, već i u većoj sklonosti žena vezi i muškaraca djelovanju, u vezivnoj sklonosti prisutnoj u mozgu jednoga i posebnoj sklonosti prisutnoj u mozgu drugoga. Zahvaljujući ovim prekrasnim rodnim karakteristikama, muškarac i žena mogu sazrijevati zajedno: žena senzibilizira dušu muškarca, a muškarac stabilizira dušu žene, jer inače, kao što često vidimo, žena će ostati žrtva vlastite složenosti i unutaršnjeg bogatstva, a čovjek će ostati raspršen u stvarima i nezabrinut za ljude. Zato Papa kaže da je obiteljsko umijeće iznad svega ovo: “možda je najveća misija muškarca i žene u ljubavi ovo: učiniti jedno drugo više muškarcem i više ženom. Rast drugog znači pomoći drugome u oblikovanju vlastitog identiteta“ (AL 221).

Roberto Carelli, SDB

SKROMNO I NAJUZVIŠENIJE STVORENJE

Na hodočašću s Marijom, učiteljicom integralne ekologije

6. MARIJA, GRM KOJI GORI, ALI NE SAGORIJEVA

Energija je sve, ali je u isto vrijeme nešto krajnje nedostižno. Naš život u mnogim svojim temeljnim aspektima ovisi o dostupnosti energije, posebice električne energije. Ipak, energija se ne može vidjeti ili dotaknuti, osim u njenim učincima: svjetlost, toplina, kretanje...

“Bog reče, neka bude svjetlost! I bi svjetlost”: ovo je prva riječ/radnja koju je Bog izvršio prema Knjizi Postanka. **Svjetlost je, dakle, prvo stvorenje.** Odluka da krenemo stvarati od svjetla ima svoju logiku: kako bismo mogli vidjeti što postoji i što nedostaje

u svemiru da nema svjetla?

U prirodi ljudi crpe svjetlost prvenstveno od zvijezda koje je sam Bog stvorio ne samo da osvijetljavaju, već i da reguliraju tijekom vremena. To je svjetlost i toplina od kojih su u davna vremena ljudska bića mogla imati koristi, ali ne i kontrolu, i upravo je to razlog zašto su zvijezde u drevnim religijskim tradicijama bile bogovi ili simboli bogova: kojima dugujemo sve, ali koji su iznad naša kontrola.

Svjetlost i toplina dostupni su čovjeku i u vatri,

Skromno i najuzvišenije stvorenje

koja je, međutim, kao element kreacije još uvijek ambivalentna stvarnost, sposobna nezaustavljivo uništiti ono s čime dođe u dodir. Vatra se mora kontrolirati kako bi služila dobru. **Samo kontrolirana vatra postaje instrument života:** za osvjetljavanje, za grijanje, za kuhanje, za pročišćavanje, za sve neizostavne elemente dostojnog života čovjeka.

U cijelom Svetom pismu, osoba koja se pokazala najvještijom u rukovanju ovom moći je sam Bog.

U Knjizi Izlaska, ljude na putu vodi Bog tijekom noći vatrenim stupom (Izl 13,21). U izvještaju o Izajinu pozivu anđeo čisti prorokova usta dodirujući ih gorućim ugljenom (Iz 6,66). U Evanđelju po Ivanu Uskrsli Isus loži vatru i kuha ribu za svoje prijatelje na obali Galilejskog jezera (Iv 21,9). Lukino evanđelje izvještava o ovom

Isusovom izrazu: "Došao sam donijeti oganj na zemlju; i kako bih želio da je već planuo! Postoji krštenje koje moram primiti; i koliko sam zabrinut dok se ne izvrši!" (Lk 12,49-50).

Isus je strastven kada se radi o spasenju čovječanstva. Nestrpljiv je da se Božja ljubav proširi poput vatre po cijeloj zemlji. Kao i u propovijedanju Ivana Krstitelja (Lk 3,16), i u Isusovim se riječima oganj povezuje s krštenjem. Učenici i apostoli, okupljeni na Pedeseticu, primaju ovo vatreno krštenje, koje ih raspaljuje strastima: omogućuje im da budu razumljivi svima, potiče ih da izađu, da krenu širiti radosnu vijest spasenja po cijeloj zemlji (Djela 2:3).

Vatra, zajedno s vjetrom, drugom stvarnošću izvan kontrole ljudskih bića, stoga je povezana s Duhom, odnosno s ljubavlju. I u toj asocijaciji otkriva nam se priroda te energije koja, da citiram Dantea, jedina ima moć pokretati sunce i zvijezde. Duh je dan vjernicima kao izvor jedinstva, kao snaga koja im omogućuje da se suoče s poteškoćama i nadvladaju

tamu, svaku vrstu tame, čak i tamu smrti.

Čini se da je 'Djevica bez vea' Elizabete De Luce satkana u vatri. Njezino tijelo, napredujući prema gledatelju, kao da izlazi iz udova plamena. Njezine ruke podižu, desno i lijevo, jedan plameni jezik iz kojeg izranja njezino lice, a koji istovremeno djeluje kao veo, zastirući i otkrivajući njezinu vatrenu prirodu. Isto tako, **Marija je žena vatre, sva ispunjena Duhom i ljubavlju.**

Nisu uzalud crkveni oci u biblijskoj slici gorućeg grma prepoznali predznak otajstva Marijina božanskog majčinstva. Jer, kako je moguće da stvorenje može sadržavati Stvoritelja u svojoj utrobi, a da ne bude spaljeno njegovom moći, uništeno njegovom veličinom? Moguće je jer je **Božja snaga, snaga ljubavi** (1 Iv 1).

Priča o Mojsiju, s druge strane, također je misterij susreta ljudske slabosti i Božje moći. U svojoj mladosti, dok je još živio na faraonovom dvoru, Mojsije je iskusio vatru strasti za spasenje svoga naroda i ta ga je vatra opekla. Kako bi obranio jednog od svoje braće, ubio je čovjeka i ta ga je činjenica natjerala u progonstvo (Izl 2,11-21). U njegovoj zrelosti, na samom mjestu njegova progonstva, Bog se očituje Mojsiju da bi mu otkrio svoju strast prema narodu koji je stvorio.

Oganj Božje strasti za ljude je, međutim, oganj koji ne spaljuje! Kako je ovo čudo moguće? Moguće je jer se strastvena ljubav, koju su Grci zvali 'eros', u Bogu nikada ne odvaja od besplatne i milosrdne ljubavi ili 'agape'. To je misterij kojemu su ljudska bića pozvana pristupiti s poštovanjem, skidajući svoju obuću pred tim misterijem.

Poštovati Boga, međutim, ne znači bojati se Njega i Njegove moći, nego imati želju da Ga autentično susrećemo i prepoznamo Ga onakvim kakav On jest, bez manipulacije. Crkveni su oci također koristili sliku gorućeg grma kako bi opisali čudo Božjeg utjelovljenja u Isusu: kako je moguće da se božanstvo potpuno nastani u čovječanstvu? Jer Bog je ljubav, on je vatra koja grije i pročišćava, ali ne proždire.

Zahvaljujući utjelovljenju Sina zauvijek je raspršen strah od Božje svemoći: On je dijete, plače i ne može govoriti. On se potpuno povjerava našim rukama i našem glasu da svijetu naviješta njegovo spasenje. Kao što se povjerio Mojsiju da izbavi narod iz Egipta,

Skromno i najuzvišenije stvorenje

kao što je učinio s Marijom u otajstvu utjelovljenja, ovo se dijete danas povjerava svakome od nas, prisutan je u svima koje susrećemo, u njima On čeka nas, kako bismo mogli učiniti svoj dio, surađivati s njim u obnovi svijeta (Lk 9,48).

Prijelaz u moderno doba omogućen je razvojem sposobnosti upravljanja pa čak i autonomne proizvodnje energije koja ne ovisi više o suncu, vjetru ili hirovima vatre. Ambivalentni, da ne kažemo dvosmisleni ishodi tehnološkog razvoja, međutim, podsjećaju nas na neodrživost manipulacije stvarnošću stvorenom bez ograničenja i granica.

Sazrijevamo u spoznaji da se nitko ne spašava sam.

Energija ljubavi, a to je Duh, jedina je nedvosmislena sila, koja ni pod kojim uvjetima ne uništava. Ovo je vatra koja gori, ali ne spaljuje.

Energija nam je potrebna za život, ali potrebna nam je tim više što je kriterij njezine raspodjele **bratska ljubav, a to je i poštivanje bližnjega i prirode, socijalna pravda, solidarnost. Zamolimo Mariju, ženu ognja, koja je više od svih poznavala tajne snage Božje ljubavi, da nam uvijek i ponovno bude putokaz.**

Linda Pocher, FMA

OBITELJSKI DOHAĐAJI

Salezijanski obiteljski dani duhovnosti – provincija Bangalore (Indija)

Indijska salezijanska provincija-Bangalore (INK) proslavila je Salezijanski obiteljski dan koji je održan u dvije odvojene prigode: 26. studenoga u državi Karnataka, u misiji 'Don Bosco Ajjanahalli', i 3. prosinca u državi Kerala, u 'Don Bosco, Vaduthala'. Više od 350 članova Salezijanske obitelji koji pripadaju različitim skupinama sudjelovalo je u događaju - Salezijanci, Kćeri Marije Pomoćnice, Salezijanci suradnici, članovi Udruženja Marije Pomoćnice (ADMA), Volonteri Don Bosca, Sestre misionarke Marije Pomoćnice, Katehisticke sestara Marije Bezgrješne Pomoćnice i sestara Marije pomoćnice (SMA). Tijekom dva dana organizirane su brojne aktivnosti, a sudionici su mogli doživjeti

atmosferu autentičnog obiteljskog zajedništva. Nazočnost vlč. Jose Thomas Koyickala, provincijala provincije Bangalore, i don Shalbina Kalanchery Paula, viceprovincijala, dali su dodatnu radost i bliskost među članovima Salezijanske obitelji.

Poljska: hodati zajedno kao salezijanska obitelj regije srednje i sjeverne Europe

Od 22. do 25. studenoga 2023. održan je susret provincijskih delegata Salezijanaca don Bosca (SDB) i Kćeri Marije Pomoćnice (FMA) s predstavnicima ostalih skupina Salezijanske obitelji srednje i sjeverne Europe. Susret je održan u Krakowu, nakon čega su uslijedila slavlja u različitim regijama Salezijanskog svijeta u listopadu i studenom.

Došli su sudionici salezijanskih provincija iz Poljske, Njemačke, Sjeverne Belgije, Nizozemske, Hrvatske, Slovačke, Slovenije, Mađarske i Malte. Prisutne su bile i skupine SDB, FMA, Salezijanci suradnici

(ASSCC), Marije Pomoćnice (ADMA), bivši đaci Don Bosca (ExA-DB) i bivši učenici FMA (ExA-FMA), Volonteri Don Bosca (VDB), Zajednica misija Don Bosco (CMB) i Kontemplativno bratstvo Marije iz Nazareta (FCMN).

Tema susreta, kao i u drugim krajevima Udruženja, bila je '**Hod zajedno kao salezijanska obitelj**'. Razmišljanje o situaciji Salezijanske obitelji u regiji, o problemima s kojima se susreće i razmjeni mnogih dobrih praksi koje se provode, ukazalo je na neke izazove i odredilo neke zaključke za hod u

Obiteljski dohadaži

nadolazećim godinama. To uključuje:

- Polaziti od stvarnosti koju doživljavaju mladi i njihove obitelji, stvarnosti promišljene Božjim očima. Nemati ni kritike ni nostalgije za prošlim vremenima. Naprotiv, imati proaktivan stav koji zna kako zaposliti naš duboki karizmatički odgojno-obrazovni i evangelizacijski identitet.
- Održavati blizak radni odnos s onima koji su zaduženi za pastoral mladih u raznim projektima, osobito onima kojima Salezijanske obiteljske skupine mogu dati poseban doprinos, kao što je pratnja i profesionalno usmjeravanje.
- Uključiti se u sve aktivnosti koje se tiču zajedničke formacije s laicima, u produblivanju znanja o Salezijanskoj obitelji i karizmatičkim posebnostima skupina koje je čine, te u formaciji njihovih članova, osobito laičkih skupina.
- Dati novi poticaj Provincijskim i mjesnim konzultacijama kao instrumentima promišljanja i revitalizacije Salezijanske obitelji na području, te proučiti prijedlog za učinkovitiju koordinaciju Salezijanske obitelji u regiji, uzimajući u obzir njezine kulturne i vjerske karakteristike.

Sastanak je omogućio dovoljno vremena za razmjenu identiteta i misije VDB-a, FCMN-a i CMB-a,

koji se pripremaju za pokretanje misije u Ukrajini.

Susret je koordinirao vlč. Joan Lluís Playà, središnji delegat Vrhovnog poglavara za Tajništvo salezijanske obitelji, a animirali su ga članovi Tajništva: fra. Dominic Nguyen, svjetski delegat za salezijance suradnike i bivše učenike; s. Leslye Sandigo, generalna savjetnica za salezijansku obitelj; i s. Lucrecia Uribe FMA, svjetska delegatka za salezijance suradnike, i s. Gabriela Patiño FMA.

Kombinacija razmatranja i komunikacije, zajedno s trenucima molitve i obiteljskog zajedništva doveli su do vrijednog iskustva zajedništva i duhovnosti među svim sudionicima. Bili su to dani koji su hranili službu poticanja i pratnje koja se vršila na sve više sinodalni način, dani u kojima je trebalo udisati i živjeti dragocjeni dar Salezijanske obitelji koji je Duh Sveti, preko don Bosca, dao Crkvi za dobrobit mladih i naroda.

Međunarodni kongres Marije Pomoćnice 2024. u Fatimi (Portugal)

U duhu solidarnosti i uzajamne pomoći koju želimo istaknuti, u Primariji ADMA u Torinu osnovan je **“Fond solidarnosti”** kako bi se pomoglo skupinama kojima je pomoć najpotrebnija za sudjelovanje.

Sve donacije mogu se poslati ili bankovnom doznakom ADMA

Tutte le donazioni possono essere inviate o tramite bonifico ADMA:

- IBAN IT16 V030 6909 6061 0000 0130 575
- ili slijedeći upute na sljedećoj poveznici
<https://www.admadonbosco.org>

Za sve zahtjeve za doprinose ili pojašnjenja, čelnici grupe mogu pisati na: adma@admadonbosco.org

Quanto ricevuto sarà ripartito fra le varie richieste. Non sono previsti contributi per singoli partecipanti.

“Gospodin ljubi radosnog darivatelja”

Dat ću ti
UČITELJICU
IX Kongresa Marije Pomoćnice

Fatima 29. kolovoza - 1. rujna 2024. godine

Otvoreni upis!

www.mariaauxiliadora2024.pt

MYSEL MODLITIEB NA TENTO MESIAC

Želimo ujediniti u molitvi sve ADMA grupe diljem svijeta riječima pape Franje:

Ovo je mračan sat.

Ovo je mračno vrijeme, majko. I u ovom mračnom času, uranjamo u tvoje svijetle oči i oslanjamo se na tvoje srce...

Majko, mi sami to ne možemo. Bez tvoga Sina ne možemo učiniti ništa. Ali ti nas vraćaš Isusu, koji je naš mir...

Ti, koja otkrivaš nježnost Gospodinovu, čini nas svjedocima njegove utjehe. Majko, Kraljice mira, ulij u srca naša sklad Božji.

Amen.

MOLIMO SVE DA NAM POŠALJU ČLANAK, FOTOGRAFIJU SA FORMACIJSKOG SUSRETA, KOMENTAR 24. MARIJINE POMOĆNICE, ODRŽANE VOLONTERSKE AKTIVNOSTI. Članak (.doc format, max. 1200 znakova bez razmaka) i maksimalno 2 fotografije (digitalni format .jpg i širine minimalno 1000 px) s naslovom i/ili kratkim opisom potrebno je poslati na adma@admadonbosco.org. U predmetu e-maila "Obiteljski događaji" iu tekstu potrebno je navesti podatke o autoru (ime, prezime, mjesto snimanja, Adma pripadnost, grad, država). Slanjem automatski ovlašćujete Admu za obradu, objavu, čak i djelomičnu, te objavu članka i fotografija u bilo kojem obliku. Slike mogu biti objavljene na web stranici www.admadonbosco.org, i/ili drugim Adma web stranicama zajedno s opisom prema odluci urednika.